

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто пост. шлях. 143.322 Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. Головний Редактор прий- має від 11—12 год. перед- полуднем. Рукописи не звертаються.	ПЕРЕДПЛАТИ В КРАЮ: Місячно 35-коп. Чвертьріччя 15-коп. Півріччя 30-коп. Річно 60-коп. ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар. Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 750 лир, Швеції 250 шек. Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова- ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол- гарії 750 лев. Австрії 250 шек.— Збірка адрес 1 шек.	Гол. в СПРАВАХ ЗВЕРТАНЬ СП. ШНА ОДНОГО ПРИК. 20 сот.
---	--	---

Мід, вино

на Різдвяні Свята

купуйте лише в складах

Народної Торговлі!

Мід, вино

Вина Народної Торговлі відзначаються високою вартістю, є чисто виноградні. Ціни низько конкуренційні.

Прегарні солодкі дарунки НА ЯЛИНКУ
порукає фабрика
„ФОРТУНА НОВА“
у Львові, крамниця: Руська 20.
Купуйте лише українські вироби, бо тим самим
причинитеся до розбудови рідного промислу
і зменшення безробіття серед нашого народу.

Протест українського жіноцтва проти нової хвилі червоного терору.

У 1-му числі двотижневика „Жінка“ нахо-
димо такий комунікат:
„Головний Відділ Центрального Українсько-
го Жіночого Т-ва „Союз Українок“ на своєму
засіданні дня 24. грудня 1934 р. присвятив свою
увагу останнім подіям на Великій Україні та
вирішив у цій справі ось які постанови:
Від часу Українського Жіночого Конгресу
в червні 1934 року, який запропонував був про-
ти нечуваного терору більшовицьких окупан-
тів на Великій Україні, положення її не тільки
не покращало, а навпаки — стоє щораз більше
катастрофічне.
Вигубивши голодом мільйони українських
жін, які довівши Україну до стану повної руй-
ни, забрала більшовицька влада до свого чер-
воного кривавого завдання, а саме до винищу-
вання української інтелігенції, навіть партійно
комуністичної. Масовими розстрілами і масо-

ним виселянням українських культурних дія-
чів хочуть більшовики — відібравши природні
його сили та лишивши його без проводу — ве-
сти далі тим легше своє ганебне діло.
Ці жахливі події проходять при повній
мовчанці культурного світу, який, пішовши на
співпрацю з совітським урядом та прийнявши його
до Союзу Народів, узяв на себе тим самим
моральну відповідальність за злочинну політи-
ку більшовицької влади.
Українське жіноцтво з най-
більшим обуренням осуджує і пиячує жорстоку
поведінку червоної Москви, суперечну всім бо-
жам і людським правам, та поновлює свій рішучий
заклик до українського громадянства зали-
шити в обличчі народньої трагедії внутрішні
міжусобиці та об'єднатися для захисту загуб-
леної батьківщини.

Напрявні німецької політики.

БЕРЛІН, 1. І. ПАТ. Мін. Гебельс виступив
у Фрибургу велику промову до радіо, в якій
дав підсумки праці уряду за минулий рік і зга-
дав про напрямки політики на цей рік.
Німеччина здобула минулого року деякі
успіхи, але пережила теж тяжкі проби і розча-
рування. Зате нині система націонал-соціалі-
стичної держави міцніша, ніж давніше.
Міністр згадав про господарські трудно-
щі, які повстали з відсутності сировини і дефіциту,
які можна було би купити сировини. Німеччина
здобула доступ до закордонних ринків, або
обмежить продукцію до власних потреб.
Заробітні платні для робітників замали.
Однак міністр сподівається, що робітники
розуміють тяжке теперішнє положення. Уряд
вважається підняти рівень життя у Німеч-
чині.
Релігійний конфлікт у Німеччині викликає
прикрі почування. Однак уряд не допустить

до того, щоб цей конфлікт приніс шкоду
державі.
Завдяки уступкам німецького і французь-
кого уряду в справі плебіситу в басейні Сари
вдалось оминути взаємного одраження.
Домагання рівноправності знаходять зро-
зуміння і згоду цілого світу.
Головним завданням німецького уряду на
майбутнє це боротьба з безробіттям. Німеччи-
на мусить осигнути позитивні вислідки, в цій
боротьбі та здобути дефіцит і сировини. Крім того
уряд закладає церковний конфлікт. У закор-
донній політиці Німеччина жде на поворот
басейну Сари до Німеччини. Саїд сподівається,
що в дні 13. січня ц. р. вирішиться остання
територіальна справа, яка роздмує тепер
Німеччину і Францію. З вирішенням цієї
справи владається осигнути з Францією тривкий
і вічний мир.

Несподівані труднощі у францусько-італійських переговорах.

Італійсько-француські переговори натрапи-
ли несподівано на великі труднощі. Італія вима-
гає надто великих уступок у Тунісі, на які Фран-
ція не хоче згодитися, хоча пішла на далеко-
відлучні уступки в Абіссинії і Сомалі. Крім того
Італія не хоче згодитися на непорушність кор-
донів держав Малої Антанти, які згідно з дома-
ганням Франції мали би підписати гарантійний
пакт у справі незалежності Австрії. Англійська
преса підкреслює, що дотепер ще не подано
найважливішої справи а саме італійсько-югосла-
вського конфлікту. Тому, коли навіть мін. Ла-
воуа поїде до Риму, його успіхи не будуть такі.
Візіта на загально сподівалась політичні кола. Візіта
мін. Лавуа в Лондоні тісно залежить від його
успіхів у Римі.
„Експрес-Зюрн“ пише, що францусько-італій-
ські порозуміння сходяться у таких чотирьох

справах: 1) забезпечення життєвих інтересів о-
бох держав в Африці. 2) Охорона єдності Ма-
лої Антанти, яка гарантує незалежність Ав-
стрії. 3) Охорона договорів і рішень пров дер-
жав у рамках Ліги Націй. 4) Запewnення безпе-
ки на випадок розброєння. Цієї проблеми не
можна вирішити без подання справи збро-
ня Німеччині і відповідання віннінгтонського
трактату.
Англійська опінія дуже раділа з об'єднан-
ня Італії і Франції, бо тоді вдалось би подати
проблему розброєння і влаштити поворот Ні-
меччині до Ліги Націй. Тому В. Британія дала
дипломатичну піддержку францусько-італій-
ським переговорам, а мін. Саймон слідує ува-
жно за ходом розмов на Рів'єрі у Кан, де пере-
бував ще від 23. грудня ц. р.

Новий італійський посол у Білгороді.

БІЛГОРОД, ПАТ. Дотеперішній італійський
посол у Білгороді призначений послом в
Анкарі. Новим послом у Білгороді буде г-н Ні-
олі.

За консолідацію українських національних сил.

Львів, 1. січня 1935.
У дні від 24. до 28. грудня 1934. р. відбулася
у Львові Конференція 4-ох краєвих політичних
партій, Українського Національно-Демократи-
чного Об'єднання (УНДО), Української Соціалістич-
но-Радикальної Партії (УСРП), Української Со-
ціал-Демократичної Партії (УСДП) і Української
Народної Основи (УНО) та 3-ох політичних пар-
тія в Великій Україні — Української Радикаль-
но-Демократичної Партії (УРДП), Української
Партії Соціалістів-Револьюціонерів (УПСР) і У-
країнської Соціал-Демократичної Робітничої Пар-
тії (УСДРП), які мають тепер свій центральний
осілок у Празі. Всі партії агідно ствердили потре-
бу консолідації національних сил та необхідність
спільного розгляду і вирішення низки загально-
національних справ і в тій цілі рішили організу-
вати Всеукраїнський Національний Конгрес.
Конференція усталила загальні політичні про-
грамові тези, на які погодилися всі приїзні пар-
тії, і загальну схему організації Конгресу та ви-
брали Підготовчий Комітет для організування і
оформлення Конгресу. На програмові тези погоди-
лась і оголосила своє приступлення вже до Під-
готовчого Комітету Українська Національна Пар-
тія в Румунії. Таким чином сьогодні маємо вже
всім політичним партіям, які сконсолідували свої
сили для спільної загально-національної цілі. Не-
має сумніву, що й інші українські національні
політичні партії в Європі й за Оке-
аном, яких програми годяться з програмовими
тезами, ухваленими Конференцією, приступлять
до Підготовчого Комітету й візьмуть участь у
Всеукраїнським Національним Конгресі. Конгрес
повинен відбутися по можливості до кінця ве-
ресня 1935. р.

Вже сама Конференція 7-ми українських по-
літичних партій має велике значіння у житті
українського народу. Це вперше — бодай за нашої
пам'яті — зібралися партії, які на Великій Ук-
раїні в нас, на землях, що входили до б. Австро-
Угорщини, мають свою велику традицію. Вони
творили й розвивали цілість нашого національ-
ного життя, вони творили й вершували великим
національним зривом у рр. від 1917. до 1919., вони
й сьогодні творять ядро організованого національ-
ної думки й несуть у переконаній частині відпо-
відальність за теперішнє й майбутнє українсько-
го народу. Всі ці партії сіли за один стіл і соціально
погодились на програмові тези, від яких ніяка
партія в своїй загальній національній праці не
може відступити, не зазігаючи природно своєї
партійної свободи в боротьбі за здійснення своєї
партійної програми.

Консолідація національних сил стала в на-
шій історії пору національного кохання. По дніх
великого зриву, великих надій, які скоро розві-
ялись, прийшла доба національного лихоліття.
Нас, що боролись за єдинення, за свою власну
державу, стрінула добре всім відома доля. Наші
землі напалися аж у чотирьох чужих нам націо-
нально державах. Деякий час видавалось, що це
тільки короткий перехідний стан. Показалось,
що цей стан тривав довго, що всіди алузують
або в відбракот нам можливості особічного на-
ціонального життя. А на Совітській Україні фі-
зично винищується уся українська інтелігенція,
партії, коли вони несли в комуністичних очах

Накращі торбинки
на ялинку

можна дістати у фірмі

Л. ВІВ, СІКСТУСЬКА Ч. 1.

НОВЕЛЕС

Ялинка наших найбідніших

Чергова імпреза „Поради Матерей“.

Театр ім. Садовського улаштував дня 18. в год. 20 в салі Т-ва „Просвіта“ в Ужгороді колаїський вечір.

Св. Миколай загостив, як шороку, і до нашого Пласту в Ужгороді. Атракцією цього вечора був сценічний образок, написаний ко-мандантом Пласту, проф. д-ром Бірчаком, який умором і живо ясував ідею Пласту та пропа-нду в формі легкого скетчу.

Дня 22. XII. відіграв театр Садовського дра-матична трупка „Морфій“ у перекладі В. Бенджі-Довського. Артисти відіграли свої ро-бездогобно.

До Ужгороду приїхала відома спізачка пі-сниська-іванська, де влаштує концерт по-в'ях.

Добрі Романи

багато історій

в місячнику

GARTENLAUBE

GARTENLAUBE є славне своїми ви-значними авторами і мистецтвими співробітниками. Чи знаєте його практичні сторони: смачні рецепти, моди для домашнього кравецтва. Поради для хатнього господарства і планання квітів — також важні іказники про забезпечення від не-щастя і на випадок смерті? Пере-глядуйте останній зшиток гарного німецького журналу для родин.

VERLAG SCHERL BERLIN SW. 68.

Осуд совітських масових розстрілів.

НЮ ЙОРК, 15. грудня. (Вл. кор.) Ньюйорська преса невичайно обережно поставилася до най-новіших розстрілів з приводу обстріляння Кірова в Москві. Це очевидно тому, що американський у-ряд намагає тепер помиритись зі Совітами. Але цікаві винятки. Ролф Барнес, московський ко-респондент „Геральд Трибун“, передаючи вістку про розстріл 66 людей у Москві та Петрограді, на-зиває цю подію „орієнтальною, або як хто хоче маршарською“. Зате нічого не пише „Геральд Три-бун“ в редакційній частині про розстріли.

Але проміся на вітатку „Нью Йорк Таймс“, що від якогось часу скотично ставиться до всіх совітських експериментів. Отже з нагоди нового

вирявства совітського уряду газета подає зна-менні пазівки в редакційній частині: „Совітські розстріли в Москві потрясли сумління цілого світу. Але це не найбільша шкода для совітсько-го режиму. В дипломатії в декілька більші речі ніж влочини. Це промахи. Дотепер люди вже звикли до нової революційної етики в совітській Росії, де життя не має ніякого значіння. Розстріли селян, що перадо збирають багатство, або інженерів, що залишаються позаду зі своїми планами, це зви-чайна процедура ГПУ. Однак останні розстріли не вже не репресії або виконання закону, а про-сто вони свідчать про переполох... І тому совіт-ська влада потерпіла страшно на своїх преостілі. Огі розстріли викликають адогад, що совітська влада вже не така то сильна, як про те світ ду-має, коли вона карає смертю більш ніж сотню людей в такий спосіб, начеб їх приловила на ба-рикадах“.

Практичні дарунки на ялинку
це вироби з волічки з фірми

Дім волічки
Львів, 37/94 12-15
вул. Сикстуська ч. 3.

Комуністи плянували державний переворот у Злучених Державах.

У сенатській комісії завили, предочавник па-триотичних союлів Сіаь, що комуністи плянува-ли нападі на Білий Дім у Вашингтоні, усунення през. Рувельта та його уряду і створення совіт-ського уряду. Документи з пляном найшла полі-ція в домі комуністів у Мінеаполісі відчас

страйку шоферів. Сіаь заавив, що комуніам про-стає у Злучених Державах в останніх роках, з поглибленням господарської скрути. У Злучених Державах є тепер 600 комуністичних організацій та 400 комуністичних щодеників і часописів з накладом 200.000 примірників.

Державна реформа в Китаю.

Китайський уряд закінчив працю над держав-ною реформою. Великі зміни вводить реформа в адміністрації провінцій. Урядовцями можуть бу-ти від тепер тільки особи з фізичною освітою. Зре-формовано теж платні для урядовців, які були

душе лиски і тому урядовці брали великі хабарі. Китайський уряд хоче таким способом побороти комуністичну агітацію, бо комуністи гримли при-днували губернаторів провінцій.

12 генералів на емеритуру.

Політична преса пише, що у половині січня п. в. у міністерства військових справ бу-

де оголошений розпорядок про перехід на емери-туру 12 генералів. Між ними теж ген. Сікооский.

В неділю, 30. XII. м. м. тувала у саях „Україн-ської імпрези: ялинку для дітей Львова. На салі, в яких вісімдесять найменших куч, вих і чорнявих діточок: зі своїми бат-ми і чудово прибраною великою ялинкою, пору-сіли з гарячою шоколядою та кош з пакунок-ми. В год. 16. ялинку освічено й на салі увійшли з дівчатами три янголики, що ступали поруч я-линки. Біля них півколом зібралися батьки, зі своїми потіхами, а янголики почали колядува-ти „Бог Предвічний“. Після коляди промовив д-р батьків дітей Пресе. Бузка, а тоді янголи-ки почали роздавати дітворі пакуночки. В кож-нім з них була сорочинка, суколка, панчішки і солодоші. Водночас пані роздавали малю шо-коляду та медяники.

Треба було бачити розснені діточі очі, тре-ба було чути їх оклики й розмови, щоб зрозу-міти, скільки ця імпреза внесла радости в хати найбідніших наших братів у Львові і яка вели-ка, хоча й непомітна, праця Поради Матерей для українського Львова. Цю працю треба як-свід оцінювати й підтримувати її.

З преси, крім „Діла“, ніхто імпрезою не по-цікавився.

Анатоль Курдилик.

Спортзні предмети поручає вайдешевше

„E.L.-B.E.“

85/89 1-1

Львів, Ягаялонська 12.

Телефон 68-32

З ОРГАНІЗАЦІЙНОГО РУХУ.

Повітовий Народний Зїзд у Тернополі.

Дня 21. грудня 1934. відбувся в Тернополі Повітовий Народний Зїзд під проводом б. посла Антона Кунька, господаря з Чернилева Руського, при участі 92 делегатів. З цього було 5 сільських священиків, 7 сільських інтелігентів з Тернополя, 2 інтелігентів зі сіл, кількох міщан з Тернополя й Микунішець та около 70 селян, що репрезентували 38 громад тернопільського полі-тичного повіту. На денному порядку були рефе-рати: політичний посла д-ра Степана Барана й організаційний п. Остапа Сіаь та вибір Пов. Нар. Комітету на найближчий рік.

Зїзд отворив дотеперішній голова П. Н. К. п. Антін Кунько, присвячуючи згядку пок. проф. Мих. Грушевському та пок. членові ПНК адвокату Остапові Постригачеві, що присутні вислухали стоячи. Описав п. Кунько адав звіт з діяльності Пов. Нар. Комітету за час від грудня 1933. до 21. грудня 1934. ПНК відбув у останньо-му році 8 засідань, присвячених організаційним і партійним справам та справам виборів до сіль-ських громадських рад. В справі тих виборів скликав ПНК в жовтні 1934. велику повітову нара-ду й у вересні 1934. вселюднє віче в Тернополі. На нараді і на вічу реферував про самоуправні і громадські справи пос. д-р Ст. Баран. З початком жовтня 1934. ПНК дав почин до оснування Укра-їнського Повітового Міжпартійного Виборчого Ко-мітету, до которого крім членів УНДО увійшли теж і члени Української Соц. Рад. Партії і котрий пере-вів цілу виборчу акцію у виборах до сільських громадських рад. Поодинокі члени ПНК обіхали цілу низку сіл в часі виборчої акції, а деякі з них ще передтим у справі партійної організації. Реєстрацію членів започатковано тільки в деяких селах і новий ПНК має цю справу дальше пере-вести й закінчити.

Заступник голови ПНК п. Василь Болух з Кутковець доповідав звіт п. Кунька головно ширшим представленням участі членів УНДО у виборчій акції на терені тернопільського повіту.

З черги пос. д-р Ст. Баран виголосив близ-ко двогодинний реферат про наше сучасне полі-тичне положення на всіх просторах українських земель, зокрема в Польщі, обговорюючи теж і справу пропаганди української проблеми за кор-доном та становище української еміграції до ста-рокрайних справ.

В дискусії над рефератом пос. д-ра Барана за-бирали голос: о. Степан Волс з Ірвинці, п. Ва-силь Болух і п. Остап Сіаь.

Вибрано комісію-матку в складі: о. Іван По-долличук з Чернилева Руського, п. Остап Сіаь з Тернополя, п. Іван Мадієвич з Ірвинці і п. Ми-халко Волінець з Бірок Великих для намічення кандидатів на голову і членів ПНК на черговий рік.

Описав о. Остап Сіаь виголосив організа-ційний реферат, присвячуючи головну увагу справі партійної дисципліни членів УНДО та справі поширення партійної преси, у першу тер-ту „Свободи“.

В дискусії над рефератом п. Сіаь забирали голос: п. Микола Никифоров, що адав теж і ва-совий звіт, п. Антін Кунько, проф. Іларій Брик-вич, п. Василь Болух, о. Юрик з Кичацьки, д-р Іван Якимчук і п. Андрій Фалендиш.

На висок комісії-матки, зreferований о. По-долличуком, вибрано Пов. Нар. Комітет у такому складі: голова — посол д-р Степан Баран, ад-

З нагоди СВЯТ

продовжено понижувати фабричні ціни всіляких благодійних товариш, новинки і білизни Галицький Магазин Новин. — Львів, Галицька 15.

Немає чого соромитися слів про „амортизацію коштів, витрачених на студії“. Богач може не числити на це, але мусить числити на амортизацію цих коштів людина бідна, що задовжується на студії і щоб добути патент. Не можна теж забувати за щоденні кошти продукції (окрім коштів звичайного утримання) та їх амортизацію. Дорогі книжки з літератури даного фаху, інструменти, їх консервація, це все коштує гроші. Все це потрібне мистецтву для безупинної віднови життя.

Творення в холоді й голоді — річ відома у житті і в літературі. Бувають люди, з винятковою життєвою енергією і практичним змістом, або надмірним ідеалізмом, що творять всупереч усім труднощам. Ці труднощі збільшують ще іноді їх творчий розмах і життєву енергію, дають їм матеріал та імпульс. Але це винятки, що potwierджують лише правило. Не думаймо про те, скільки найкращих талантів марнується

й гине через матеріальні умовини життя, ще покій дійшли до слова в творчості або зараз в її початку. Одні гинуть фізично, інші духом, митаряться з обставинами й капітулюють. Не думаю, щоб ми хотіли вбивати якийсь таланту, особливо музичну культуру, вбиваючи цим способом її творців. А музичне мистецтво, — як не прегарно стверджує д-р Н. — це один з найцінніших чинників духового життя нації, один з найкращих, бо найдемократичніший засіб залучення збірних почувань громадянства. Це засіб самозбереження, зброя в боротьбі нації за існування. Спонукає музику, це творчість, самодисципліна, успішність збірної праці для ушляхотнення однини, змагання до краси й щастя. Хто чує і розуміє хочби такий симфонічний твір як „Маї влість“ Сметани, той зрозуміє, чому чехи досягли своєї самостійності, а ми ще й досі ні.

Хібаж це не доказ висоти нашої культури, що незламний святочний концерт Франка влаштований так, що замовлено особливі музичні твори і заплачено за них творцям. Це винятки в оцінці праці мистця-музики, нашим громадянством? Здебільшого наше громадянство привикло платити... чужим музикантам. Свої нехай творять з почуття громадянського обов'язку!

(Далі буде.) Д-р Роман Домбчевський.

3 життя Народної Організації Українців міста Львова.

Кожна дільниця Львова має свою окрему дільничну організацію. На днях відбулися в кількох дільницях загальні збори при численній участі членів та живому зацікавленні оправами організації.

БОГДАНІВКА. Загальні Збори відбулися дня 30. вересня 1934. р., на яких вибрало новий вибір у такому складі:

В у ч к о Іван — голова, Гарматій Микола, о. Милевич Ярослав, Филипівч Володимир, Ділик Петро, Ковзлик Євген Хомик Семен — члени старшини. Заступники: Чайківський Степан, Гавришак П., Опасник П. Контрольна комісія Миталь, Вілківський, Паньків.

ЖОВНІВСЬКЕ. Загальні Збори відбулися дня 25. грудня 1934. р. Голова — парох о. І. Т у р к е в и ч, а членами старшини: Васильків Василь, Стерняк Петро, Заліць Василь, Гладий Петро, Минітович Осип, Сливка Юрій, Гарухова Марія, Яблонська Іванна, Мельникова Іванна і Фай Даміан.

Делегати на Загальні Збори Осередньої Старшини: Ліла Туркевич Марія Карачинівна і Петро Стрижак.

3 життя укр. економічних централей.

В селі „Сокола Батька“ відбулися 31. XII. 1934 р. 49-ті Загальні Збори Членів Народної Торговлі. В Зборах взяли численну участь представники кооперативів для загального закупів і збуту, місцеві споживачі кооперативів, організованого українського купецтва, представники правних осіб та фізичні члени. Проводив Збори Президент Надзвичайної Ради Д-р Федак Стефан, а до почесної президії ввійшли пп.: Грохницький Ізидор, Д-р Левницький Кость та Д-р Кузьмичівський Леся, що від 50-ти літ є членами Народної Торговлі. Почесну президію почитали Збори сердечними оплесками. Ная, д-р Народної Торговлі інж. Павлюк Юлія заступила наразі промовою, в якій зазначила, що Народна Торговля закінчила саме 50 літ своєї діяльності, а також історію розвитку і діяльності НТ, як найстаршої кооперативної установи, та в теперішніх умовах підтвердила успішну працю і заслуги найстарших піонерів нашого економічного розвитку, та таємність праці в Народній Торговлі 4-х поколінь. Відтак іменем дирекції зложив д-р. Баризак Олександр вітання до дирекції НТ за діловий рік 1933/34; директор Колотюк зложив вітання до дирекції, переведеної Головною Контрольною Комітетом з відомства на управління Надзвичайної Ради і Дирекції абсолютної, а до підбиття дуже обширного і основного вітання з ревізії, переведеної відомством РСМК інспектором Мих. Кузьмичівським, представив член дирекції д-р. Михайленко представив бюджет на рік 1934/35. Потім відбулася дискусія членів над пропозиціями співробітників, потім Збори прийняли до відома всі вітання, затвердили бізнес і ухвалили Надзвичайну Раді і Дирекції абсолютну. Збори ухвалили теж саресанти 85 109 до 114 статуту, так, що на основі цієї акції списано Головний Контрольний Комітет, а його чинності буде виконувати Контрольний Відділ Надзвичайної Ради, крім цього — на основі постанови кооперативного закону органи РСМК будуть швидко переводити реалізацію установи.

З черги відбулися доповняючі вибори до Надзвичайної Ради — у висліді яких вибрано до НР Ради з групи кооперативів: д-ра Стрижаківського А., судью Корона А., — як членів, Чучука Микола і Рачинський Е. — як заступників; з групи фізичних осіб вибрано д-ра Федика С., о. Лопатинського Д. — як членів, п. Мухрикову М. і Луцьківського Т. — як заступників.

Решою із цих доповнених виборів входять до НР Ради НТ. від кооперативів: Д-р Левницький Кость, д-р посол Кузик Степан, д-р Кузик Іван, інж. Олександр Іван, Д-р Стрижаківський Андрій, судья Корона Аварій — як члени, пп. Чучука Микола і Рачинський Євген — як заступники.

Від фізичних осіб: Д-р Федик Степан, о. Лопатинський Даміан, о. Дзержинський Юліан, секр. Целевич Володимир, інж. Мудрак Юліан, до Почесних Михайло — як члени, пп. Мухрикова Марія, Луцьківський Гадій — як заступники.

ГОРОДЕНЬКЕ. На Загальних Зборах, відбулися дня 29. грудня 1934. вибрано Старшину в такому складі:

Д-р Іларій В о д ю р к і в — голова, члени: Петро Гоім, Петро Пришлякевич, Семен Отахів, Степан Кибало, Михайло Мончак, Михайло Домбровський, Ілля Данько, Заступники: Іван Юрків, Йосиф Губай, Остап Галамай.

Контрольна Комісія: Іван Дмитришин, Михайло Ярпа, Петро Тичинський.

Делегати на Загальні Збори Осередньої Організації: Михайло Котан, Осип Овал, д-р Денис Лукінович, д-р Тит Бурачинський, о. капц. Михайло Галат, д-р Михайло Бабій, Кость Єврейський, Михайло Ойромський, Степан Підгайний.

На цих зборах був присутній Пресов. епіскоп Будка, який з увагою та зацікавленням слідував за ходом зборів.

Загальні збори ухвалили одностайно янайрешучіший протест проти масових розстрілів та терору московських більшовиків супроти українців.

ЛІЧКАВІСЬКЕ. Тут загальні збори відбулися дня 30. грудня 1934. р., яким проводив голова д-р. Радловський Орест.

Нову старшину вибрано в такому складі: д-р. Радловський Орест — голова; члени: Данчук Микола, Процьків Сильвестер, Луцишин П., Литвинюк Н., Косал Теодот, Терещенко П., Черник П.; заступники: — Любинець Теодот, Хмарна Ольга, Климентова Анна. Контрольна Комісія: Климент Гнат, Луцишин Ольга, Плетіна Кирило, Процькова Н. Контрольна Комісія: Мгр. Кривокульський, радн. Вілківський Кипріяні, Мир. Сухий.

Голова д-р. Радловський загадав на зотупі зборів про смерть великого громадянина Михайла Грушевського; обрані одностайно мовчавою вишнувати пам'ять великого українця.

На зборах Дільничних Організацій були присутні представники Осередньої Старшини, голова посол д-р Білак, або секр. Добрянський Агатон та мгр. Василь Бачинський. Збори покінчилися усього відспіванням національного гімну.

НОВИНКИ

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЯ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— Союз Українок Емігранток у Львові влаштовує 9. січня 1935 р. при вул. Зелений 7 і пов. праворуч Ялину для дітей і танці для дорослих. Музика Яблонського. Початок в год. 5, танці в год. 9.

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, і пов. Тел. 54-46.

— Магазин п'єстелі Р. Джаля, Львів, Хорушини 3, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол.

— Фризирські салони для панів і панів та косметичні — Т. Кутковський, Сикстуська 14, тел. 106—88.

— Весняні Вечеринки „Правників“ відбудуться 14. лютого ч. р. в залі Ремісничої Палати при Стрілецькій площі.

— „Жінка“. Так називається новий український часопис. Ілюстрований затишним, що

вого видає жіноча видавнична кооператива „Союз Українок“ (Львів, вул. Сикстуська ч. 44). Перше число цієї нової української жіночої газети робить якнайкраще враження як своїм зовнішнім, чепурним виглядом так ще більше дуже поважним і добрим змістом. На зміст числа складаються статті: „Жінка і нація“ пос. М. Рудницької; Від Редакції; Поезія Улани Кравченко; Протест українського жіноцтва проти червоного терору; „Михайло Грушевський“ С. Русової; „За етику політичної боротьби“ З. Мірної; „Вечір народної моші“ І. Іла; „Скріплюємо сільсько-го-подарську акцію“ М. С-кої; „Різдвяні народні вірування і звичаї“ І. Гургули; „На грані“ К. Гриневичевої; Поезія М. Брилинської; „Різдвяний сполин“ Л. Горбачової; „Діти дітям“ О. Шпановської; Ювілей „Відродження“; При громадській роботі; Ті, що відійшли; „Ревія мод“ І. Приймкової. Ціна одного примірника 60 сот. а в місячний передплаті часопис коштує 1 зол. „Жінка“, як видно із змісту першого числа, є поважною громадською трибуною організованого українського жіночого руху.

— Устійнення числа нотарів. Міністер справведливості устійняв з днем 1. ч. м. число нотарів на терені кожного воєводства. Кожна округа апеляційного суду буде тепер мати унормоване число нотарів. Досі було їх у цілій Польщі 780, тепер буде 783. Округа львівського апеляційного суду буде мати 152 нотарів, з того на Львів припадає 10, на Станіславів, Тернопіль і Тернопіль по три, Коломия і Бережани по двох нотарів.

Ніжна установа

НЕ МОЖЕ

обійтись без „Діла“.

— Нормування цін. Міністерство внутрішніх справ продовжило обов'язуючу силу свого розпорядку з 1929 р. про нормування цін предметів загального вжитку до 31. грудня ч. р. Обов'язком компетентних чинників подбати, щоб нормування цих цін було виконане в практиці.

— Норми цукру. Міністерство скарбу видало в порозумінні з міністерством торгівлі розпорядок у справі унормування цін цукру. Найвищу ціну цукру, яку можуть брати цукроварні за цукор, продаваний на внутрішньому ринку, устійнено на 75.50 за кінтал білого кришталю льоко вагон відборна стація не лісючи споживчого податку і додатку до того податку. Попередній розпорядок устійняв цін цукру на 80.50 зол. за кінтал. Одночасно міністерство скарбу рішення побирати складний податок від цукру у висоті 5 зол. за 100 кг. та додаток до того податку у висоті 2.50 зол. від 100 кг. цукру.

— Різдвяні свята у греко-католическій церкві в Празі. Дня 6. І. в год. 20. у церкві св. Климента (Karlov) „вечері“. Дня 7. І. в год. 10. святочна літургія; співз Український Хор. Дня 8. І. та 9. І. в год. 10 літургія. Греко-католицька парохія влаштовує 6. І. в год. 19. в пам'яті „Харитас“ (П. Karlova nam. 5) „Святий Вечір“ для всіх парохій. Спілзна вечеря, коляди. Ціна вечері кч. 10.—. Бідні відстануть вечерю безплатно. Зголошуватися найпізніше до 4. І. у парохії (П. Karlova 1), де з подякою приймуть дари для бідних, як грошима, так і речами.

— Українка. Останнє число час. „Слов'янські Пшеглед“ (грудень ч. р.), як і попереднє (листопадове), приносять низку заміток В. Харвата (про жалобу в Галичині з причини смерті М. Грушевського, про відносини покійного кардинала Гаспарі до України, про обмеження терену праці українського кооперативного руху в Польщі, про українців у Румунії, про Постимієві загрози „клясовим ворогам“ — „українським націоналістам“, про вибори в совіти, „чистку“ серед письменників, перебудову Києва і т. п.). І. Славик написав некролог про „найбільшого українського історика й вождя українського народу“ — Михайла Грушевського. В листопадовім ч. „Сл. П.“ написав Н. В. дуже прихильну рецензію на 3. т. „Сторіюк минулого“ О. Лотоцького. З нагоди вистави Беджіха Сметани в Літонтині Іос. Пата загадає про українську виставу. „Проданої нереченої“ в театрі Садовського у Києві в 1907 р. Лібрето тоді переклав на українську мову Садовський з д-ром В. Вондрачком. У ч. р. (1934) час. „Слов. Пшеглед“ умістив дві статті українських авторів (Вочковського й Маланюка), в огляді славянського життя були поділі реферати про головні події українського життя в УССР, Польщі й Румунії, в рецензіях відзначено книги Лотоцького й Чижевського та часописи „Назустріч“ і „Рідна Школа“, подано замітки Життя про друку Підкарпаття і А.

Фронт про українські часописи в ЧСР. В замітках про ювілей — три відносяться до українців то подано три некрологи. Записка про українців греко-католиків в Європі й Америці знаходить в церковним українським життям. — (М. Т.)

— Засудили священика. До новинки під поштом наголовком, переданої за Аг. „Всхвд“ у ч. 328 „Діла“ в 6. грудня 1934. дістаємо додаткову інформацію, що парох Миколаєва (не Унія) о. Данилюк був засуджений за образу жандарма не тільки на місяць арешту, але й на 300 зол. кари. Арешт припинено, але грошову кару окружний суд у Золочеві затвердив. Зокрема за Великдень проповідь засудили о. о. Данилюка на місяць арешту, судові кошти 55 зол. і кару 200 зол. (за слова про „терпіння українського народу“ — за „ширення неправдивих відомостей“). О. Данилюк оголосив відклик до Найвищого суду.

— Поліція в комуніарках. У зв'язку з приходом пори морозів поліційні службовці одержали тепле накривтя голови, т. зв. комуніарки. Незабаром побачимо в комуніарках поліційстів у цілій державі.

— Селедці подешевіли. На місяці січень і лютий п. р. обійшло мито на селедці, спроваджені крізь порти польської митної округи. Установлено його на 1 зол. від 100 кг. селедків живих і морожених з селедків солених 16 зол. від бочки.

— Арештування дентиста. У Львові арештовано лікаря дентиста д-ра Станіслава Броша, бо показалося, що не маючи скінченої гімназії, вписався на університет на основі фальшивих документів, отримав лікарський диплом і виконував лікарську практику в Познані. За те був уже раз засуджений в Лодзі на два роки в'язниці. Відслідкувавши кару, він виринув у Львові і тут виконував далі лікарську практику.

— Скарбовий практикант дефравантом. Перед карним трибуналом у Львові відбулася розправа проти В. Вірського, б. практиканта скарбового уряду, за спроневерення 800 зол. Представник однієї промислової фірми заплатив за хазяй податкову рату у висоті 1000 зол. Гроші вкрав, хоча не до цього не належало, за фальшованою посвідкою Вірський, але до каси дав тільки 200 зол., а решту присвоїв собі. Спроневерення виявилось і Вірського потягнуто до судової відповідальності, хоч якась особа вирінала спроневерену суму. Його засуджено на 7 місяців в'язниці з припиненням на 2 роки.

— Обікрали трьох львівських лікарів. Уночі на 31. грудня жертвою вилли мешкання д-ра І. Гозера (на Домбровського), якому вкравлено гардеробу вартості 1000 зол., та кухні д-ра Фр. Лема (вул. Браєрівська), з якої пропали всі херчі та напівки. Крім того вкрали хірургів д-рові І. Груці (вул. Рутівського) скриньку з лікарськими інструментами.

Дешевий місяць

у БЛАВАТНОМУ БАЗАРІ — Львів, Ботміа 12.
Усі товари по реведційних цінах!
Для прикладу: штруски 1'80, фліжеля 60 сот.
перкаліна 70 сот. Полотна 55 сот.

— Львівська хроніка. Марія Зезура, робітниця, замешкала при вул. Перельського ч. 12 зайшла до помешкання свого нареченого і по короткій суперечці випала пляшку йодину. Тяжко ранену відвезли до шпиталю. — На Богданиці появилася скажений пес в дні 24. грудня 1934 р., якого вбили. Міська управа визнає особу яких покусав цей пес, оголоситися у матеріялістичній уряді при вул. Булярда ч. 4. — На Силивестра покусився оторож дому при вул. Яковича 26, Филип Борак, тому, що жінка докоряла йому, що прощив гроші ще й дітей приучує пити. — На Кузьмичівці на залізничному мостом завалили амасироване колесами поїзду тіло молодого чоловіка. При побіті вийшли заліску в українській мові, в якій висловлює своє останнє бажання. Назавжди в адреси не подано.

— Забили грабіжника і душогуба. В часі набійки на сікаторний лавчик у Пасажі Миколаша у Львові арештували м. ім. Едварда Соху, що в Шибешині пов. Замість убити перед кількома тижнями поштовою візника Павловського і заслати 9.000 зол. Поліція розписала за ним останні листи і принагідно звонила його у Львові.

— Чистка урядовців за хабарництво. Перед окружним судом у Бережанах відбувається незабаром розправа проти начальника

Найбільша і тому
найдешевша українська
кооперативна

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“

виконує в найкоротшому часі
тиснені, брошури, ефіли та всілякі
інші друки. — Ціни дуже низькі.
Адреса Львів, Ринок 10.

станції в Ходорові Витовта Туліє та його заступника Леслава Кацера за хабарництво. Згадані урядовці та інші залізничники в Ходорові і деякі урядовці колишньої станіславської залізничної дирекції брали від ходорівської цукроварні пачки з цукром, а зате дирекція цукроварні не платила кари за несвоєчасне навантаження вагонів з буряками. Багато залізничників нагнало, інших докарало дисциплінарною карою. Державний скарб втратив коло 700.000 зол.

— Сецесія з клубу ББ. Міські радні у Станіславові внаслідок агітації елеків покинули клуб ББ і перейшли до ендецького „клубу польських радних“.

— Пожежа. В Ременові пов. Львів згоріло 31. грудня кільканадцять господарських будинків, власність п'ятьох господарів. Причиною пожежі була неосторожність з вогнем.

— Велика крадіж у церкві. Невідомі злодії вломився в понеділок 31. грудня 1934 р. до церкви у Дмитрові і вкрали з каси 1.000 зол. та 50 доларів. За злодіями шукає поліція.

— Старі монети в дереві. Під час корчування державного лісу „Морави“ у володимирському повіті робітники знайшли в сосновому пні більшу кількість срібних польських монет, що походили з наполеонських часів. Кількадесят монет відібрано робітниками і передано до музею.

— Краєва хроніка. До городського суду в Олеську вломився злодій і вкрав з каси 300 зол. та стемпав на 1800 зол. Поліція шукає за злодіями. — В Бабичах під Перемишлем знайшли в асі трупа незнаного чоловіка, коло 40-літнього, що лежав там з тиждень. — В Княжуві пов. Снятин пострілено в обі ноги Грися Адамчука, винайманого до вагінки на довах. Раненого відставлено до шпиталю. — В Коропці пов. Бучач Мих. Кіндрат, посварившись з Мих. Седовським за дівчину, убив його ударом каменя. — На дорозі між Миколаєвом і Городиславичами пов. Бобрів напав уночі Мих. Слабичкий із Глухович на Арсена Ліпу і приголомшивши його ударом у голову, вкрав йому 50 зол. Поліція арештувала грабіжника.

— Банкротство „Заверце“. Варшавський торговельний суд оголосив банкрутство акційної спілки „Бавовинні Заведення Заверце“. Пасива фірми переходять суму 10 мільонів зол. Більшість вірительів рекрутується з між закордонних доставців бавовини.

— Польські берестейці на еміграції. Колишній соціалістичний посол польського союзу і берестейський в'язень д-р Герман Ліберман переноситься з Парижа на постійний побут до чеської Праги. На терені Чехословаччини перебувають уже з колишніх польських берестейських в'язнів д-р Кернік, Вітос і Багінський.

— Вбили міністра-уроженця Вилоку на Закарпатті. Визоцький жидок А. Жіргер, що в світовій війні служив старшиною, після ризиків пригоди дістався до Персії, де зловив довіру владі, визначившись під час ліквідації повстання одного племена, аж нарешті став міністром Персії. Згодом проборкани племена погодилися з владою, але Жіргерові не могли забути знущання над ними. Знайшовся местник і Жіргера застріляв. (Українське Слово).

— По німцях говорять найбільше в Європі. Зміж 120 мов, якими послуговується населення Європи, тільки п'ять належать до таких, якими говорять три чвертини загально мешканців нашої частини світа. Це мови: німецька, якою

говорить 81 мільонів осіб російська зі 70 мільйонами англійська зі 47, італійська зі 46 і французька зі 40 мільйонів осіб.

— Невдалий напад на банк. На фліку комерційного Банку в Будапешті докочано в повноночній омілого нападу. Три банкіти заклали анта перед банком, увійшли до касового відділу і почали стріляти до урядовців. Касієр агнував на місці, інші урядовці відповіли тем же револьверовими стрілами, від яких один з напасників упав труном. Тоді два інші банкіти занехали грабунок і втікли. Сталося це в центрі міста, серед найбільшого руху на вулиці.

— Вбила богача, мабуть українця. В Бремені проживав 65-літній чоловік, богач і династ. Династ Табінський. Він мав багату родину і сусідів вважали його мільйонером. Була самітний, скучний і не сходився з ніким. Невдалий аналіз його життя мимовільно задушенням, в роком, який затримався в лотном. Мешкання було перевернено, а всі речі ки дбайливо перешукані. Поліція знайшла тілішадничі книжечки і оцінює його маєток на 100 тисяч дол. Кажуть, що він походив з Польщі, там мав дві сестри. Останніми часами почав бути щедрим і дав на сусідню католицьку церкву грошей дари. Тимчасово підполковник білий. Ім'я Династ вважувалося, що це українець з Галичини або Волині.

— Проти легковажання батьків у вихованні галі підготовчої політехнічної школи в Нью-Йорку відбувся обід батьків. При цій нагоді висловили свої заваги управитель школи, д-р Виссиф Бейн. Він сповідав, що в літературі в повно антадок про дитини матері та про її прищипу а посвяти для дітей в повно пісень, присвячених матерям. А мати присягають або ще менше принаймають для батьків. В одній пісні навіть співається: „Кожен прищипує не працює батько“. Вирінає питання: чи тільки всього принаймають для батьків? Чи люде батько до дітей має бути лише предметом жарти? Як довго у вихованні дитини грає головну роль дім і школа, так довго батьки будуть важним чинником у вихованні. Від батьків діти наслідують постійності, мужності, характерності і оновлення до авторитету. Тому треба батькам також дати належну пошану за їх участь у вихованні молодого покоління.

— Річні Вістия. Південно-Атлантийське товариство, що почало процес із товариствами оспечень за „Атлантик“, що отримав, виграв процес на 170 мільйонів фр. і кошта, які покривлять обсяг наві товариства. — В останніх днях на Криму підняли сильний землетрус, головню в Ялті, матеріяльні втрати значні. — Під час шахонів вварольні амангаль, що відбуваються тепер у сімдесятих роках, Капалініна програє виграш в Томасох. — У березні перепазуть в нагоді життя смерті ідеолога сіоністів Теодора Гора його останні в Віллі до Палестини на оспечу пароплав „Польонія“. — Італійський уряд на лабораторію ввозити до Італії бруділіни. — Сильність безробітних у Франції перейшла 400.000 осіб, рік безробіття збільшився на 33 проц. 17. до 22. грудня вїхало до Франції 3 тисячі робітників, а вїхало 1724. — Геологія скарбів Барда відкрила вловоніри, що дучим донний бігул в асемел „Марі Вира“, укаліли смертю, що не великий льодохвилю. — Науку в Мексикі затонуло судно, причому філах знайшло смерті 25 жінок і дітей — мільонів, в стейті Оклангома ексцелюція галу щільна ратуш, причому агнував гімного

Присилайте передплату!

А. Пясецький А. С.
КРАКІВ.

Замовлення приймає
НАРОДНА ТОРГІВЛЯ, ЛЬВІВ.

3 нових видань.

ВОЛОДИМИР БЕЗУШКО: „ВІТІМ ШЕКС-ПІР — РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ?” Львів, 1934, ст. 64. („Записки Наук. Т-ва ім. Шевченка”. Том СЛП. випуск III).

Така праця видана під фірмою філologyчної секції „Наук. Т-ва ім. Шевченка” — означає великий поступ. Досі ця секція не друкувала студій з чужих літератур, а такі літератури як англійська залишаються у нас ще далеким, новодомним островом. Праця д-ра В. Безушка — колос докторська. У цьому філologyчній секції „Н. Т. Ш.” — це за старою традицією, радо друкує докторські праці.

Писати навіть про Шекспіра незвичайно важко і... дещо ще в 1919. р. бібліографія Шекспіра мала 15.000 студій; адалось би — всі теми використати. Тимчасом у 1918. р. було 500 томів на одну тему: з доказами, що Шекспір це Бейкон або не Бейкон. Тема д-ра Безушка має свою гостроту; суспільно-політичні погляди такої таємної і тенійної людини як Шекспір хто знає чи не важливіші від форми його вірша, які критики приймають теж всього десяток томів. Одним із найкращіших аргументів проти Шекспіра, окрім того автора і тихого стратфордського громадянина, є саме той, що знав він прегарно закони свого часу і розбирався в тонкостях великого значення у прагматичній діяльності. Ного знайомість історії була не менше видатна.

Др Безушко простежив відповідні джерела, щоб прирівняти дійсні історичні типи з діями особами Шекспірових трагедій. Із його студії, де він спростовує неодинокі поверховні погляди інших дослідників, набуваємо ще раз незвичайної пошани для англійського Гомера, що таким самим прозорливим поглядом заглиблювався у душу короля, як спочувалим серцем розумів найвищих громадян. Шекспір не хотів попадати у конфлікт з історією, але і не обмежувався до самих історичних фактів, немов би не мав власного погляду на діяльність короля. Шекспіровий погляд був широким і сміливим, як ті володарі, що творили великий наслідок і могутню державу. Королі у його поезії це були люди, що не витрачували на престолі сили своєї індивідуальності і в учинках своїх не почували пуг, невинних ім офіційним становищем.

Від часу епохальної студії Франка Гарріса знаємо, що Шекспір надихував героїв своїх поезій власними особистими переживаннями і що в кожній трагедії є якийсь їх відгук. Він учився від королів у однопольній мірі як учив їх. Шекспір від доби Куліша жде у нас на своїх читачів. Кулішіві переклади виступили колосом. Видавничою Спілкою були би і досі дотримували у львівській книжарні, якби не наважились вони вступу у Києві підчас великого голоду на українську книжку у 1917. р. Може українська студія про Шекспіра пригала до того, що той один із найбільших творців світу ще не постарівся.

Др В. Безушко, хоч друкує свою працю у Філologyчній секції „Наук. Т-ва ім. Шевченка” має власний правопис українських слів. Не сумніваюсь, що як добрий англіст, знає він, як вимовляти англійські привітання, а проте досконала транскрипція вимови повсім не розв'язує цього складного питання.

І наш правопис, як правопис інших народів, може тільки частинно передавати вимову чужих слів, зберігаючи деякі традиційні форми транскрипції. Не бачимо ніякої причини, чому мали

ВІДУКИ ДНЯ.

Сам на себе.

В російським „Русском Голосі”, що чомусь виходить тут, у Львові (Кольонія москалів у нашій місті невелика), появилися фейлетон В. Р. Ваврика про українську мову п. н.: „Украинская неразбериха в правописании”.

На початку свого елборату автор пише: „В борьбе с русским движением „украинцы” со дня своего рождения”.

Словом: В началі було „движение”, потім прийшло рождение і з цього вийшла „неразбериха”.

До часу того „рождения” і „неразберихи” панувала в Галичині прекрасна, стара мова, мова „іздателя з Коломиї” Білоуса, письменника Героніма Аноніма і вченого Зубрицького. Пахла ця мікстура трохи Євангеліям, трохи судовим фасцикулами, трохи „дефантами і деоптами” з часів Ломоносова, а врешті і „тутейшим” говором.

Та коли на таке „движение” прийшло „рождение” українців, тоді вся ця краса мов під землю провалилася. Треба було або писати по українськи, або по російськи, а тимчасом „крупная” часть письменних движений пі одної ні другої мови не вміла.

Наша рідна мова вийшла на широкий шлях розвитку. Тому й не диво, що стрічає на тім шляху неодну перешкоду, яку ми вважаємо за грудки і камінці, а В. Р. Ваврик за Гімалаї.

би ми писали Мекбет, Фолстепф (Фальстаф), Мілтен (Мільтон), або латинські імена „Імогена” та „Постумус” — „Імоджена” та „Постумес”. Який ти по знають португальську або пореську мову робили те саме із назвами, то деякі слова нелегко було би розпізнати.

Не можна при цьому промовчати невеселого факту, що філologyчна секція „Н. Т. Ш.”, яка при різних нагодах пригалавала, що прийняла новий правопис, досі цього правопису не вивчила і не взяла собі навіть справи з того, якою мовою друкує деякі свої видання. Заголовок загадані праці виглядає так „Віт'єм”: у тексті книжки нахально теж „Ден'єл”. Члени цієї секції могли би попросити таких проф. Сімовича, щоб вивчили ім, популярно, де апострофи можливі, а де вживати їх ніколи не можна.

Не краще стоїть справа з літературною мовою. У виданнях наукової установи, ще й фахової від мови, не можна вибачити помилок, які викликають іронічну усмішку у філologyчів-чужинців, коли беруть такі видання в руки. У загаданій праці автор не вживає місцевих відмінків „з житті”, „у видаванні” тільки „з життя”, „видаванню”, пишуть чомусь „Дибоскому” зам. Дибоскому, „векликаний” (рос.) зам. велетенський, „а вже ж” (три слова) замість „авжеж”, „а те” в значінні „нао”, зам. „согні” драматургів зам. „согні”, „де; що”, зам. „те що”, „запитник” (рос.) прах зам. оборонець, „поискати” (поль.) любов народу зам. здлати, „ного обходження” (поль.) а магнатами зам. поведінка „а патріотичного пункту видження” (поль.) зам. погляд, „оружья” (рос.) зам. зброя, „а елементарно” (поль.) олько зам. стихійно, „штуки” (поль.) у значінні песь, „картють” (поль.) у значінні дисципліни, „образованія” (рос.) зам. освіти, „два рази більший” зам. удвоє більший, „казочний” (рос.) зам. казочний, Фразеологія не скрізь наша нпр. „обняти володіня”, „довів до кінця платини”, „послуга наші” (1) привертанням нічим необмеженої влади; „а цього, очевидно, не можна думати, що...”, „ділресали інші рішучі причини на (1) прополіання Гамлета” або такі речення: „Якщо король його нарушить, то вступав усунення народних оборами”. У часописах наосіх не раз так пишемо, але наукові праці секції, що повинна нас учити мови повинні би виглядати такі як такі.

М. Р.

3 концертної салі.

II. КОНЦЕРТ ЛЬВІВСЬКОЇ ФІЛЬГАРМОНІ.

Другий з черги філгармонічний концерт не приніс слухачам нічого нового своєю програмою. Певно, що такі твори як „Ероїку” Бетовена або увертюру до „Тангайзера” Вагнера все радо будемо слухати, однак виконання цих творів мене не вдовольняло. Диригував Гольдштайн, асистент Тосканіні, як голосила реклама. Видно, що старався вивести твір прецедно й вірно, однак не було сильного контакту між ним та оркестром. Було враження, що оркестра не знає, чого диригент від неї хоче. Опрацьовані поодинокі деталі, а не відданий загальний характер твору. Так напр. симфонія „Ероїка” досім не робила героїчного враження, а навпаки — більш анемічне.

Чи ми пишемо „жаба” чи „жабба”. — все таки воно більше зрозуміле і більше нам підходить, як „лягушка”. Чи напишемо „коханя” чи „коханя” — зрозумілість цього слова залежить не від двох „я” а від способу вимови милого чи милої.

Ще довго будуть одні писати „десятеро жовніра” і „нами було заслухано доклада”, а другі „після мене Гете найбільший поет на світі” і „проте” в значінні „тому”, але це все, господине В. Р., камінчики, які розітруться під валом великої і гарної української мови.

Розітре цей вал і такі фейлетони як от Ваш, Многоуважаемый Господин Ваврик, бо розтер уже неодн раз подібний у старім „Страхо-пуді”.

Зате одного ніколи не розітре ніякий вал: таких виступів проти рідної мови як от Ваш і того факту, що Вам поручили вчити тої мови в школі. Вал тільки скине це зі шляху в рив, де воно лежатиме як доказ, що після Визвольної Війни ще такі випадки траплялися. Направду, ще за сто літ будуть люди цікавитись такою дивовижною.

Бо самі, господине Ваврик подумайте! Хтось учить української мови і рівночасно сам насміхається з неї! Чи можливе воно десь у світі? Чи дозволить собі на те якийсь інший нарід?

Маю враження, що Ви самі, поміркуювавши добре, відповісте мені:

— ніяким каком.

Галактіон Чіпка.

„Казка” Монюшка подумана програмово. Нині як ми знаємо, які виразні можливості криє в собі оркестр, скільки різнородних барв та ефектів можна з неї видобути, такий твір як „Казка”, звучить убого, одначе він має свою історичну вартість у розвою польської музики.

Делке оживлення в концертній виступ популярної у Львові прімадонни львівської опери Фр. Плятіної. Її голос повний металіч ного звуку й теплої барви вийшов найгарніше у виставній арії Ельзи з „Тангайзера”. Шкода, що легка недиспозиція голосу давалась відчувати у низьких тонах. Публика шире витала співачку, якої вже давно не чула та змусила її до наддатків.

І. Приймюва.

Дописи.

СТАРОСАМБІРЩИНА.

Кооперативний і режисерський курс. У часі від 19. 11. до 30. 11. заходом складниці О. С. К. у Ст. Самборі і при дуже діяльній участі д-ра Іллі Кульчицького від-зулися кооперативні курси для селянської молоді, а відомом Кружка „Рішної Школи” і Філії „Прогресу” режисерський курс. На кооперативних курсах викладали м-р Василь Ступницький зі Самбора і д-р І. Кульчицький про теорію і практику кооперації, виготовство і товариство. Курс цей викладав, як перша імпреза цього роду в Ст. Самборі, велике зацікавлення серед молоді, чого доказом поважає число курсантів, бо 30 осіб. Режисерський курс, у якому брало участь 17 курсантів, від артист українських театрів в Львові, Києві, що викладав про театральні постановки, модуляцію голосу, характеристику, діалогі (т. д. Обидва курси пройшли успішно, на них відхилися навіть з віддалених сіл (Галиця, Луцьк Гор., Плоське, Тернопіль, Спась, Стрибичів, Стара Рона і Туре), не вчисяючи курсантів зі Старого Самбора. По закінченні курсів роздано курсантам посвідчення покінчення науки, з чого о. Юліан Татомір промовив теплими словами і заохотив їх до дальшої праці на кооперативній ниві. Описав була спільна фотографія інструкторів обох курсів і учеників. Ця перша графія раціонального кооперативного вишколу молодих селянських юнаків у ділянці кооперації, хоч улаштувалася на швидко руку, улаштувалася в будуче ініціатори курсів по-ділили задалегідь про організування фахових сил з ділянці правничого значення (що такі курси табулися прийнятніше для тих).

„Свято опадіння” започатковано дня 4. м. м. у Ст. Самборі в той спосіб, що складниці О. С. К. улаштували скромнішу академію, на котрій старосамбірський мішаний хор відспівав кооперативний гимн, а потім д-р І. Кульчицький вголосив дуже докладно опрацьований реферат про опадіння. Того самого дня м-р Василь Ступницький говорив про опадіння у Буковинську і Луцьку Гор. В дні 21. м. м. виходом складниці О. С. К. улаштувано пропагандистський день для поширення соціалізаційної ідеї опадіння і в тім дні відбулися численні реферати на цю тему, а саме: в Стрибичах (Стефанія Хонова і д-р І. Федак), у Стрибках д-р І. Кульчицький, в Тернополі і Соколі (Михайло Велосинський і Стефанія Тисовська) та в Старій Роні (д-р І. Максимчук). Дня 2. м. м. м-р Василь Ступницький реферував про опадіння у Плоські, дня 4. XII. о. Ю. Татомір у Топішанці, а дня 11. XII. д-р І. Кульчицький у Стрибичах Пол. Усі відомі відбулися три численні учасні місцевих діячів, що по рефератах вибороли

комітет для підготовки осудження кредитору ескаро-ти, а навіть у деяких селах, як нап. у Старій Рощі, не-раз з'являються дрібніші дані про значимі готів-ку до початку осудження ескаро-ти.

Загальні збори читальні. Дня 21 XI відбулися загальні збори читальні „Просвіти“ в Кода: Старі в ре-фератом д-ра І. Куличенка про осудження і д-ра І. Максимчука про заг. і значимі читальні „Просвіти“ для села. Вибрано комітет для осудження місцевих кре-диторів кооператива і новий заг. читальні, який має за-дання, що буде здійснювати (осудження всіх коопера-тивного). — Дня 22 XII відбулися читальні „Просвіти“ у Спасі свої шорічні загальні збори. Читальня ця стіле-сього 2 роки, одначе енергійної теміральною зміна-бери за той короткий час готівкою і в будівельних ма-теріалах варту понад 1100 зол. і в тому в 1933 р. збуду-вати репрезентативний просвітний дім. Ця читальня має дуже велике значіння для місцевого селенства, бо Спас — це адміністративна місцевість, яку в переважній ча-стині відслідують у літ жила.

Відома смерть проф. М. Грушевського. Дня 4. 12. згодом філії „Просвіти“ відбулися жалібно засідання всіх старосамбірських культурно-освітніх та економі-чних установ з приводу смерті М. Грушевського. По ви-слушанні реферату д-ра І. Максимчука присутні в числі очолю 100 шанувальників пам'яті великого Похідника одно-літнього вчорашнього. Засідання закінчалося підтан-цюванням гімну „Ще не вмерла України“ та укладанням жа-лібної адреси, підписаної усіми старосамбірськими то-вариствами, яку переслано Науч. Т-ву ім. Шевченка у Львові.

Академія і концерт у честь О. Ю. Федьковича. Дня 9. XII. старанним місцевим артистами „Рідної Шко-ли“ і філії „Просвіти“ відбулася вночі концертна програ-ма академії, а ввечері концерт для шанувальників поета О. Ю. Федьковича. Академію отворив вступний словою Мит. Фарма, стук прагн Старої Рощі, що в короткім, але виступом рефераті представили життя, діяльність і значіння поета. Описи були продекларовані зорі-зі Слава й Бачині і місцеві артисти зі Ст. Самбора,

які відповіли вдатно різні народні пісні. Вперше в нашому життєві запроваджено село Тисотини ви-ведення „Ляліток“. Це село до недавня тиждень по-мичило і селарізму, в останніх місяцях завдяки пра-ці класиків (дівчат однієї з поміт селенства й місце-вої інтелігенції (м. Маріяна Пасічницька, донька місце-вого парика), промишляло і жвавий темп повертає на шлях національної роботи, так, що в надії, що вже в короткому часі мешканці Тисотини відслідують свої так лег одишю втачені культурно-освітні стани, що ними були читальні „Просвіти“ і кооператива „Гармад“, розквітали старостом у Турні. Нутю оплески і захоплення аудиторії декламції шкільних учених, каталогом Любі Печенічної зі Стрілібич, яка в патосом і мистецтвом вразила всіх виголо-сила поему Федьковича „Сестра“ і каталогом Віро-чки Кенне, що прегарно продекларувала поезію тогож поета „У Речі“. На закінчення промови п. Іван Пучак зі Стрілібич, який в питоному собі коопе-ративістстві говорив про заг. культури й освіти серед селенських мас. Одним з хрестити точок програми ака-демії був інструментальний старосамбірський симфонічний оркестр, що під батуту Максимізіана Магурського відігравав каталог стрілібичських пісень і „Гуляки, гуляки“ О. Ніжничковського. Ввечірній Федько-вичівський концерт для місцевого міщанства пройшов під оглядом виконання продекларованих точок дуже добре, хоч при цьому місцеве громадянство було чомусь небагато. Свято отворив рефератом про життя й дія-льність О. Ю. Федьковича д-р Г. Максимчук. Описи були два терпачі у виконанні п. Ю. Карпухівної (1-й сопран), Анни Йрепівної (2-й сопран) і Стефанії Си-геричівної (альт), які відслідували „Нотти“ Е. Форо-стини і „Пряку“ Людвигів. Дуже добрий був теж квартет у складі п. Ю. Карпухівної (сопран), п. Каз-дзі Кенне (альт), п. Теофіла Волосинського (тенор) і п. Лавра Кенне (бас) який відслідували композицію до пісні „Маруся по саду ходила“. Мужеський хор під батуту М. Магурського відслідували композицію О. Ніжничковського до слів Федьковича „Золоті зорі“, а

мішаний „Гей по горі по високій“. Дуже гарно зго-лошеною точкою програми була редекларована п. Каз-дзі Кенне поема Федьковича п. „Сонні маси“, до якої фортепіанний акомпанімент своєрідно уложив п. Стефанія Морозова. Чистий дохід з обох цих концертів (30 зол.) призначено на дар „Просвіти“.

НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ

сплати своїх зобов'язань супроти „Діла“ на-пізніше, тільки врівніняйте негайно ваш дом і ширіть „Діло“ в крузі своїх знайомих!

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ВІСНИК, місячник літературн. мистецтва, на-хля й громадського життя. Львів, січень 1933. Книжки І. Р. III. Змст: Л. Мосендз; Бердзачинська сестина. — Ежен Малайю; Атанасійчич. — Ж. Морес; „А“ (по енд. Ю. Клен). — Юрій Горайс-Горський: Як згу-ну товариш Вільгуде, приятель Дзюжичського — Людвіг Прандзель; Падунка. — Юрій Ліпа; Прові-ніпство письменства. — Ежен Малайю; Соціалі-стичні справи. — А. В.; Нова соціалістична буржуаз-на й культура. Оган Обрі; Карбонарі; Наполеон III. — Г. Т.; Трижир англійського загінства. — Бог. До-рошенко; Михайло Грушевський. — М. Мухин; Ти-незбутні предки. — Дончик; Culus regio. — С. Се-вонка Ч. С. В. В.; Шевченко і Федькович. — М. Лі-3 пресового філму. — Біда ескаро-ти. — Від адміністра-ції MORAE, organ Ligi Morskaj i Kolonjalnej, Warszawa, styczeń 1933. № 1. Р. XII.

НОТИ.

Я. Ярославенко: КОЛЯДИ на дуту оркестру. І. Бог предічний, 2. Бог народна і 3. О. Вселенна месенка. В-но: Музична Наказка „Торбан“ ч. кп. 263. Ціна 2 зол.

ВИ НЕ МУСИТЕ ПІДПИСУВАТИ ЗАЯВУ НА ПОЗИЧКУ РІДНІЙ ШКОЛІ, ЯКЩО ВПЛАТИТЕ ВІДРАЗУ ГОТІВКОЮ.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення сплатити не відпочає.

театри.

Великий Миський Театр.
Середа, 2. I. год. 7:30 „Російська дім-на“.
Четвер, 3. I. год. 7:30 год. „Повста“.
Театр Рівнодержностей.
Середа, 2. I. год. 7:30 год. „Музичні іграшки“.
Четвер, 3. I. год. 7:30 год. „Пасторалка“.

кіно.

АДРИЯ: „Чарівні на віні“, „Прибауда“.
АПОЛОН: „Ігрен Кордечний“ (Обе-гона Ченотів) в Нар. Адвентуамен.
АТЛАНТИК: „Петербурзькі нові“.
БАНДА: „Рівні“.
ГРАЖДИНА: „Маскарад“.
КАСНО: „Світ снігів“ (соціалістична комедія).
КОЛІСЕЙ: „Практи про кохання“, ре-вія „Марина 1933 р.“
КОШЕВНИК: „Римські скандали“ (Елі Кантор).
МАРУСЕНЬКА: „Тенер і все“, ревія „Гіт, гіт, ура!“
МІРАЖ: „Діва в Будапешті“ в Фран-ціозом Іззі.
МУЗА: „Таранове кохання“.
ПАЛІС: „Уланські обити“.
ПАН: „Королева Христиня“ (Грета Гарбо).
ПАСАЖ: „Передвісті“, і „Жінка та кірмач“.
РАЙ: „Радісна година“, М. кі-Мавс.
СВІТ: „Чи Людина то дімчана“.
СОНЦЕ: „Прокрутор Алісія Горі“ і ревія.
СПІЛБЕВ: „Нама“ і ревія „Штан-ські нові“.
УТІХА: „Грізна стріча“ (Кен Мей-нра) і ревія.
ХІМЕРА: „Шість козаків“ (Джонс Мо-ніа).

Закордонне радіо.

Середа, 2. січня 1934.

Відень (5.53) 12:10 Концерт, 12:20 Дав дітві, 12:40 „Ді доай Альберт“ нар. по-са Вітуса, 12:50 Творчі лайбертери (муз. оп.), ормо (12.4) 12:50 „Медяй Пона-дур“ оп. Фава, 12:55 „Постать з ром. оп.“ банібертери, в еспіанто, Кошми (12.11) 12:50 Дав Закарятт, Прага (12.11) 12:55 Саллон, музика, 12:55, 20:30 Концерт, Париж (12.11) 12:55 Популярна музика,

21:45 „Де Девен ді Власк“ ком. оп. Русо, Білгород (12.11) 21:40 Арп та пісні, 22:20 Концерт, Берлін (12.11) 12:45 Оп. музика, спіл, 12:50 Музика та пісні, 22:40 Монар-тові твори, Кенігсверггаузен (12.11) 12:50 Салони (сп. муз.), 19:00 Форт. на 4 ртні, 21:15 Труба музика, Кельн (12.11) 12:45 Сучасна музика, 21:25 Нар-пісні, Ляйпциг (12.11) 12:40 Оп. музика, Мінхен (12.11) 12:40 Петро Корнеліс (муз. авт. в нагоди 110 роковин народні композитора), 12:50 Спіл, Штутгарт (12.11) 21:15 Веберові твори, Мільно (12.11) 12:30 12:45 Легка музика, Рим (12.11) 12:10 По-пулярна музика, 20:45 Спінф. концерт

Четвер, 3. січня 1934.

Відень (5.53) 12:00, 12:10, 12:45 Кон-церт, 12:50 Спіл, 21:30 Брамсові твори, Кошми (12.11) 12:20 Квартет на кобзак, 12:40 Дав Закарятт, 12:50 Салонна орк., Прага (12.11) 12:00 Саллон, музика, 12:55 Концерт віськи, орк., 12:55 Югосл. ро-манси, Париж (12.11) 12:40 Популярна музика, 21:45 Спінф. концерт, Білгород (12.11) 12:00 Пісні, Берлін (12.11) 12:00 Творчі Токата, 20:45 Навіс, Кенігс-верггаузен (12.11) 12:00 Шубертів пісні, 20:45 Концерт філармонічної оркестри, Кельн (12.11) 12:45 Пісні та баллади, Ляйпциг (12.11) 12:40 Вольфганг, 12:50 Хоралні пісні, патри орк., Мінхен (12.11) 12:45, 12:50 Концерт, пресля (12.11), 12:50 Любоні пісні, 12:15 ст. Мілан (12.11) 12:10, 12:50 Камер, 8 легка музика, Рим (12.11) 12:00 Нок-інстр. концерт.

Львівське радіо.

Середа, 2. січня 1934.

6:45 Ран. ала, 7:30, 22:00 Рад. концерт, 11:57 Спінф. часу, 12:01 Метеорол. вісти, 12:05 Огляд преси, 12:10 Концерт, 12:00 Полуд. денник, 12:05 Віска, жарні з гр. на, 12:30 Ескаро, 12:35 Бірка, 12:45 Театр. фрагменти, 12:00 „Від тавота до каріон“ муз. авт., 12:30 Пісочник з гр. на, 12:45 Антаніна півтан, 12:50 Пісні з півтан, „Кохання та жінка жінки“, спіл, 12:55 Кусон, анимі і на трети (в д. „З сніга диват“), 12:50 Спорт. парадик, „Червонігор“ (сербск. авт.), 12:50 Кузят. життя, 12:55 Форт. квартет А-дур оп. 10, 12:45 Крпа давнине та сьогодні, 12:50 Пісочник хорі Аріадна з гр. на, 12:50 Актуальна гутіра, 12:50 Спінф. форт., 12:50, 12:55 Спорт. вісти, 20:30 Спінф. денник, 20:35 Яв. прамоско, 21:00 Шені-вський концерт, 21:30 „Ігрен“ в Нова Роща, 21:40 Пісочник — Ганка Орловська, 22:15, 22:30 Танк. музика, 22:40 похоронати.

Четвер, 3. січня 1934.

6:45 Козака, 6:50, 7:07, 7:25 Ран. муз. з гр. на, 7:30, 22:00 Рад. концерт, 11:57 Спінф. часу, 12:01 Метеорол. вісти, 12:05 Огляд преси, 12:10 Дав ст. дітві: „Аван-тюри, листи до Старого Доктора“, 12:30, 12:40 Концерт муз. спіл, 12:50 Полуд. денник, 12:05 3 ртнік праці, 12:30 Еска-ро, 12:35 Бірка, 12:45 Година дітві муз. пісочник, 12:45 Ляйпциг фр. мови, 12:50 Театр Уаля „Підгалянський шир“ муз. авт., 12:50 Листи та програми, 12:00 Салон рерум, 12:05 Театр. фея, 12:15 Рет талі І. Гавонського на віні д'аморо, фортепіан, 12:45 Що читати, 12:45 Дрібні твори чесні композиторів із гр. на, 12:50 Актуальна гутіра, 12:50 Легкі пісочник, 12:50, 12:55 Спорт. вісти, 20:00 Легка муз., спіл (Діаур-Заліска), 20:45, Веч. денник, 20:55 Як працюємо, 21:00 Концерт спінф. орк., 21:45 Чи транзіція Аристотеля диват на віні ананік, 22:15, 22:30 Танк. муз., 22:45 три яки запити.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФІРАНКИ купує у ФРАЛІКА при-строїть вибагане мешкання, Спінф. ч. 21. 53/84

ОГОЛОШЕННЯ.

Оказійні фотографічні апарати

по цінах дуже дешеві поручає

Іван Буяк

Львів, Коперника 4.

Доротеум

Львів, Браєрівська 3. номісова меблева галія купує, приймає в комс. — продає.

МЕБЛІ

всілякого рода за го-тляку і на салати.

ЦУКОРНЯ

„Бджілка“

Львів, — Ринок ч. 27. 93/88

Велика знижка цін

видань Видавничої Спільки „Діло“

Ежен Чикаленко:	Спогади Частини I, II, III.	Окрема частина по зол 150	ціна перекладу	постовий
Ст. Левинський:	З японського дому	1:50	0:25	
М. Рудницький:	Між дещо і фармаз	1:50	0:50	
Е. Бронте:	Вуверері, переклад Л. Рудницький	1:50	0:50	
Проспер Мерк:	Властива ніччата та інші опові-данія, переклад аска Софронія	0:35	0:25	
Льфонс Пюде:	Матічний, із французької мови пе-рклад М. Рудницький	1:00	0:50	
Володимир Островський:	Смій землі	0:40	0:15	
Микола Матієвський:	Крізь дим і агар	0:30	0:15	
Голдзі орасок:	Белугні	0:30	0:15	
Михайло Бозик:	Шваччя і мінжия Релліна	0:30	0:15	
Михайло соняк:	Велет і Кінятій	0:50	0:15	
Др. ст. Оган:	Новий самодраний закон	0:30	0:15	

Даста можна у Видавничій Спільці „Діло“ Львів, Ринок 10 або в книгарні „ПРОСВІТА“, Львів, вул. Руська ч. 10

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: з текстом шпальти, 4 оголошення, шпальти.

І. як одношпальтний або його кіслі в руб-риці оголошення	роз. 0.15	Дрібні оголошення від слова: жартівливі, привіт, жартівливі, по-души, продаж, викид, т. д.	роз. 0.15	Остання сторінка 1/1	роз. 0.15
одношпальтний з текстом і малюнком на першій сторінці	роз. 0.25	слова товстий друком подвійно.	роз. 0.40	1/2	роз. 0.15
	0.25			1/3	роз. 0.15